

fordi der saa vilde indtræde en meget kritisk og alvorlig Situation. Ministeren bebudede i Finansudvalget, at en Henvisning kunde ikke modtages, selv om den kom med Finansudvalgets enstemmige Tilslutning. Som Følge deraf staar jeg alene, ikke fordi jeg staar alene i Opfattelsen af, at denne Mand burde have sit Andragende imødekommet, men fordi Ministeren vil skabe en kritisk Situation, hvis Andragendet henvises til ham. Jeg vil ikke skabe en kritisk og alvorlig Situation. Derfor vil jeg tage mit Forslag om Henvisning af Andragendet til Ministeren tilbage. Jeg vil blot have konstateret, at der her efter mit Skøn gøres Uret mod en Mand, der tilhører en af de lavere lønnede Klasser.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Indstillingen under Nr. 5 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage den?

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Ja.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Ministeren for offentlige Arbejder har Ordet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg tillod mig at optage Indstillingen for at gøre endnu et Par Bemærkninger til det ærede Medlem (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]). Han siger, at Andragendet gaar ud paa, at man vil vedblive at give den paagældende Mand som personligt Tillæg Forskellen mellem det, han kunde have opnaaet som Depotarbejder, og det, han nu opnaar som Kontorbud. Men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette er, saa vidt mig bekendt, ikke i noget Tilfælde Hensigten med de personlige Tillæg. En Mand gaar ind til en ny Stilling, og saa gør man op, at han derved vil tabe saa og saa meget, og saa giver man ham Differencen som personligt Tillæg. At der kommer en Forskel frem ved denne Lejlighed, ligger i, at der er Tale om to Stillinger af saa aldeles uensartet Karakter. For en Kontorchef, der bliver Departementschef, vil det personlige Tillæg nødvendigvis altid være tilstrækkeligt. I dette Tilfælde havde Depotarbejderen 120 Kr. mere, end han i Overgangsøjeblikket vilde faa som Kontorbud; derfor bevilgede man ham dette Tillæg saa længe, indtil Alderstillalet ophævede Forskellen, og det er altsaa dette, som nu er sket.

Selvfølger har jeg ikke udtalt mig

imod Forandringer i administrative Afgørelser ved Rigsdagens Medvirkning. Jeg udtalte, at jeg synes, der skal være dog nogen Fasthed i de administrative Afgørelser, og det, jeg udtalte mig betemt imod, er Forandringer i administrative Afgørelser, naar Administrationen ikke selv kan medvirke dertil, ikke selv kan finde, at det er berettiget at foretage denne Forandring. En saadan Fasthed tror jeg ogsaa, det vil være nødvendigt at sikre.

Det ærede Medlem vil jo, for saa vidt som han tager sin Indstilling tilbage, ganske savne Midler til at konstatere Rigtigheden af, hvad han siger, naar han paa staar, at Folketinget er enigt med ham i hans Opfattelse, og jeg maa meget betvivle, at Folketinget, naar jeg ikke vil modtage et Forslag, af den Grund vilde undlade at give Udtryk for det, der er dets Overbevisning. Jeg tager hermed Indstillingen tilbage.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Indstillingen under Nr. 5 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage den?

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg optager den.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil paa ny oplæse et Forslag, underskrevet af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, der drejer sig om Forfremmelse til Vicestationsforstander paa Københavns Personbanegaard. Det siges deri, at man anser det for ubilligt, at en Forfremmelse til en Stilling, der skulde træde i Stedet for den hidtidige Stilling, skulde bevirke Tab for den paagældende, og man anser det for ønskeligt, at der ydes ham et personligt Tillæg af en saadan Størrelse, at Nedgangen i Indtægt derved udlignes, hvilket personlige Tillæg forudsættes at blive mindre, efterhaanden som den paagældende ved Erhvervelse af Alderstillalet opnaar højere Lønningsindtægt. Man vil lade ham blive ved at faa det mere, som han taber ved Forfremmelsen. Det, Kontorbud Olsen søger om, er ikke andet end dette ene: Maa jeg blive ved at faa den Løn som Kontorbud, som jeg vilde have haft, hvis jeg var vedblevet at være Depotarbejder? Det er det, Statsbanerne nægter; derfor forekommer det mig, at det kan ikke siges, at man vil indføre en ny Praksis. I enhver som helst anden Insti-